

להג הסוכות

העגל¹ כאלקו ענני כבוד וחורו בזכות אהרן כמו
שאמרו אל והיתה חורקן אחר שנצטוו במשכן ונדרונו
בה ומרעה יורד למחרת יום הכפורים וזה על המשכן
כמו שאמרו אל ונדבת המשכן הובאה בב' בקרים²
כדררשין והם הביאו אליו עוד כדבה בבקר בבקר
אם בן כיום יר' בתשרי העבירו קול במחנה אל יעשו
עוד למלאכה הקדש ולכן ביום ס' שבט שלמו המעשי³
חורו ענני כבוד ולכן מנחת סוכה בט' ולי ירצה⁴
שלחן זה אמרו במדרש אמר רבי אלעזר בר מרס
למה אנו עושים סוכה אחר יום הכפורים את מונא
בר' בו עין בילקוט ספר תרנג' כי לא שאל למה אנו
עושים סוכה אלא למה נעשית. אחר יום הכפורים כי
מהראוי בניסן והשיב מפני הגלות וירצה כי טעם זה
לכדו אינו מספיק אמנם עיקר הטעם כמו שאמר
הכתוב למען ידעו דורותיכם וכו' אלא שכדי שיעיל
גם בן עכין זה להציל מהגלות הנקבע אחר יום הכפורי⁵
ואמנם מה שאמר שהטעם לקבוע אמונת ההשגח' ככונ
הדבר מאת האלהים להיות בזמן הזה אשר הוקבע
להשגחה אלהית בעולם בר' וזיום הכפורים כמו
שדרשו בפ' דר' מראשית השנה נדון מה והא בסוכ'⁶
עד תשרי וזכר כדוכין על המים טעם שנית לענין
הסוכה אמרו בס' הוזהר בסוכות תשבו ו' ימים כי'⁷
ימים הם שבעה אבות אשר עומדים בבוכה עם כביהם
עדי עד וענינו שלפי שזה ימים מועדים אשר עבר כל
איש בין הגזרים ביום הכפורי ואולי נגזר עליו משפט
מות אשר על זה הר' עליו כסוד הר' גלס מעליהם
לכן יחמו עניי עמו בכל סוכה עם האבות הקדושים
ההם ויועילו להצילו מרעתו טעם שלישי האריך בד'⁸
בעל העקידה בס' וקאזה הוא לעינים כי דמו לחיו
העולם הבא שהוא דירת קבע ולכן יעשה לו האדם
עה' דירת עראי ולכן בזמן שהאדם יאסף א תוך ביתו
מלא ברכו' טוב מן הגורן ומן היקב פן יהיה לו למנוקש
ורס לבבו ושכח את ה' לכן נזהר לנצח בדירת עראי
ביומים האלה לזכור כי יומיו והנחותיו המה מהכל
יחד ולכן היו ימי הסוכה ז' ושיעורם ז' על ז' רמז כי ימי
שנתינו בהם שבעים שנה אשר בהם יהיה האדם והת
כאין ועל כנה כמה מיוחדות סודות הלכות סוכה ע"י
טעם רביעי שמוע שמעתי מפי חכם מחוכם כחמד
למראה והוא להיות האדם במעשיו בונה עולם ומחריכו
כמו שאמרו באבות ליפרע מן הרשעים שמאבדים את
העולם וכו' ואדם בחסותיו השמית התעבי בעולם
ובימים האלה המיוחדים לתשובה אם זכה השיב עולם
על מכונן לרמז וז' ובה לו בית קטן דוגמת העולם
והוא הסוכה אשר דפנותיה שמים כהלכתן ושלשית
אמי' טפח וזה העולם כמו כן לפי שנברא בה' אבן
שאמרו אל בהבראס בהא בראס זכר נורת הה' אשתי
דפנות וביניהם דופן קטנה טעם חמישי ראיתי בעניי
קרוכ למה שאמר בענין הלולב בואקר כל אס שמחה
למה חגיגה ואם חגיגה למה שמחה אמר רבי אבהו
משל לשמים שנכנסו אל הדיון ולית אהן ירעין מאן
הוא וזוה וכו' בראש שהשמחה למה שנכנסו בדיון ויורה
עליה הלולב וכתבא בזה אמת במדרש שהביא בילקוט
סי'

פנכמה אמו והוסיפתו ונטלה קורדיקון שלה פי'
באופן בלעו והיה מכה בו ולפי שלמ' ע"ה קבל חוכה'
אמו ולא התרים כגדה אחר נאכה וראינה בו כי ראוי
ללמוד מוסר ממנו מהעטרה שעטרה לו אמו כי אחר
שהזכיתו באופן זה והוא קבל זה לו עטרה גדולה
ושבח גדול להיותו ביום חתונתו של בת פרעה וזיום
שמחת לבו של בנין ב' ובהיות שתי שמחות כא' היה
לבוש ועליו מאד ועכ' השפיל באותו לפני אמו ולא
רחה אותה זהו שבה גדול ומכל מקום כתבאר מה
שריכו מהיות השמחה בזכות האר' לאשר תבא עליו
טוב שהזמן מנר ענמו שובע שמחו ולכן אחר שהלחי'
אכה לירינו ביום הזה שובע שמחות מנר ג' בריאות
אשר בקהל כוסף על היות היום יום משקה ושמח' מנר
החג שהיו' זמן שמחתו ראוי שגשגת ונעלו במצותיו
יתברך ובפיקודי ה' ישרים משמחי לב כדרכנו בכל
שמחה ושמחה הוא הדבר אשר דברתי פתח דברי
לראות את פני ה' אלהיך שלש' כי שלש שמחות לפנינו
מנר המנוה הנמנה לנו לראות את פני ה' והוא מצות
המילה אשר בהיקריב האדם לראות פני ה' לקבל פני
שכי' וכוסף על היות היום יום שמחה והוא מ' שנית
בעלותך לראות את פני ה' אריך ג' כפי הוא הזמן המיוחד
לעולי רגלים לפני ה' בשמחות וגיל וזכר לדבר גם אנו
בעיותינו שמחים וטובי לב בזמן הזה ולנצח ירי
חובת היום שהיא עיקר השמחה והיא הכוללת חרבר
בטעמי מצות הסוכה ובכיואר המזמור הרגיל בימים
האלה אשר מזה נבא לבואור האגדה הקודמת ואומר
טעם היות קצת ממנות התורה מפורש טעמם' כס'
מכל מקום לא נוכל להקעלם ימנמו' חטיו טעמים
אחרים מועילים לענין הזהרה ופריושוק וענינים
בסתרי' ובכין ענין המנוה הא' עם היות עמ' טעמ' כה'
והוא או' בפ' למען ידעו דורותיכם כי בסוכות הושבתי
את בני ישראל מכל מקום יש להבין למה נזהר השלח
לעשות זכר להסכה הזאת יותר משאר חגיגות שעשה
בבאר ובמן וכשלו וזולתם ועוד למה היה הזמן הזה
מיוחד למזכרת זה כי מהראוי היה בניסן שהוא זמן
יציאת מצרים כמו שאמרו בהוציא אותם מארץ מצרי'
דבשלא למד סוכות משם הטעם לפי שבזמן החורף
דרך להסתופף ולחכות בגל קורה כמו שאמר' קרמ' כן
אל אבל למד ענני כבוד היו קשה ומה הוראה אל
היות משוקף לה טעמים אחרים מתיחסים אל הזמן
ולכן יראה שענין המזכרת לסוכות שבהן הושיב את
בני ישראל לקבוע בלכנו אמונת השגחה האלהית על
ישראל כי מנן הוא יתברך להיות חוסים בגל ככסיו
ולחמקת תחת סוכת שלמו ולדמיון זה הושיב בסוכות
כשיחדם לענמו כי הם פמזככים בגלו וכל שכן לרעת
האומר ענני כבוד היו כי מה שפרש ענין למסך השגח'
מפורש כי עין בעין יראו את כבודו את גדלו ולהיות
אמונה זו אשר בהיותה האדם קבע ה' יתברך ממנו
לעשותה זכר לדורות במנות הסוכה והיוותה בזמן
הזה כתב בעל הסודות בתחילת דיני סוכה לפי שאלו
היותה בימי הקיץ לא מוכרח מילתא כי למנוה הם
עושים וכתב לכת הספיר כתב שלפי שבעון